

Den Internationale Fredskoalitions møde nr. 100: »At være vidne til sandheden« betyder at handle for at stoppe folkedrab

Ikke korrekturlæst

Fredag den 2. maj 2025

ANASTASIA BATTLE: Velkommen alle sammen! Dette er Den Internationale Fredskoalition. Mit navn er Anastasia Battle, og jeg er ordstyrer i dag ved det 100. møde i Den Internationale Fredskoalition. Mange tak til alle for jeres deltagelse, både de erfarne deltagere og de nye deltagere. Vi har et fantastisk program, der virkelig viser den styrke, som denne koalition har opbygget gennem disse 100 ugers dialogprocesser.

Vi skabte dette forum for at bringe mennesker fra alle forskellige ideologier sammen for at skabe ægte fred. Vi har haft en vis succes med det, som I vil se i dag. Vi vil åbne diskussionen med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller-instituttet og initiativtager til Den Internationale Fredskoalition. Værsgo.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Lad mig først byde jer alle velkommen. Vi mødes nu for 100. gang i træk. Jeg må desværre sige, at freden ikke er kommet nærmere. Faktisk ser vi en meget foruroligende stigning i konflikter. Mens situationen i Ukraine langt fra er afklaret, er der dog en vis bevægelse. Situationen i Gaza er helt forfærdelig og ubeskrivelig. Men vi har nu set en ny konflikt opstå, som understreger vores pointe om, at konflikterne har regionalt historiske årsager, men at årsagen

til, at vi har dem, er, at hele dynamikken er forårsaget af en geopolitisk konfrontation mellem det, man kunne kalde et gammelt system, som er tydeligt på vej ned, og et nyt system, som er systemet for den Globale Majoritet, som er på vej op. Vi har altid haft en tendens til at placere de regionale konflikter i sammenhæng med den større strategiske kamp.

Der er stadig behov for en specifik undersøgelse for at finde ud af, hvad der forårsagede den seneste optrapning mellem Indien og Pakistan med terrorangrebet, hvor 26 mennesker blev dræbt i Kashmir. Det må vi vente på at se resultatet af en sådan uafhængig undersøgelse, som vil afsløre, hvad de reelle årsager er. Men hvis jeg fortæller jer nogle af de omstændigheder, der har ført til situationen, tror jeg, der er nogle spor at gå efter. For det første er situationen ved at blive optrappet. Premierminister Modi har forbudt alle pakistanske fly i indisk luftrum. Han har også givet militæret frie hænder til at vælge de foranstaltninger, de finder nødvendige. Den pakistanske hærchef, general Syed Asim Munir, har svaret, at enhver indisk militær handling vil blive mødt med en hurtig og kraftig reaktion fra Pakistans side.

Det er klart, at dette kan føre til en militær krig, som kan bryde ud, mens vi taler. Pakistans informationsminister talte endda om atomvåben og sagde, at alle Pakistans atomvåben er rettet mod Indien. Nogle hårde linjer på indisk side nævnte også atomvåben. Hvis dette skulle ske, ville det naturligvis være en total katastrofe med uforudsigelige konsekvenser i betragtning af Indiens og Pakistans strategiske placering. Heldigvis har Iran og Kina forsøgt at mægle og tale med begge sider for at dæmpe situationen. Men man skal også huske på, at Pakistans forsvarsminister sagde, at Pakistan mange gange tidligere er blevet brugt som redskab af angloamerikanerne – det sagde han ikke direkte, men vi ved, at Zbigniew Brzezinski i 1975 på et møde i Den Trilaterale Kommission i Tokyo sagde, at Vesten ville spille det »islamiske kort« mod Sovjetunionen. Faktisk blev opbygningen af mujahideen og de radikale

islamister fremmet i 1980'erne i krigen mod Sovjetunionen i Afghanistan. Og naturligvis spredte disse radikaliserede jihadister sig efter krigen til hele regionen, til Tjetjenien, Xinjiang, Pakistan og mange andre lande i regionen. Som general Flynn allerede sagde i 2012, blev disse elementer naturligvis udnyttet af USA; dette var en indrømmelse fra en amerikansk general. Det er en meget alvorlig situation, hvor vi kun kan håbe, at fornuften vil sejre. Det er krigens natur, og jeg bagatelliserer det ikke det mindste.

I situationen i Ukraine er det nye element, at der er blevet annonceret en ny aftale mellem USA og Ukraine, hvor USA får ret til at udnytte nogle af råstofferne i Ukraine, sjældne jordarters metaller og lignende. Præsident Trump sagde, at der er militærudgifter for 350 mia. dollar fra de seneste tre år, som man er nødt til at få balance i. Præsident Zelenskyj talte kun om 100 milliarder dollar. Det ser ud til, at der er en komponent, hvor det amerikanske militær vil blive i Ukraine. Hvordan russerne vil se på det, har jeg ikke været i stand til at bekræfte på tidspunktet for denne drøftelse, men jeg kan forestille mig, at det ikke behager russerne. Men den russiske viceambassadør ved FN i New York, Dmitry Polyanskiy, understregede i et nyt interview det positive og bemærkede på russisk side, at præsident Trump indrømmer, at NATO's udvidelse mod øst har været den vigtigste dynamik bag krigen i Ukraine. Jeg synes, det er et vigtigt punkt.

Desværre er det ikke kun USA og Rusland, der er interesseret i at normalisere forholdet mellem de to største atomare supermagter i verden. Desværre er nogle vanvittige europæere fast besluttet på at fortsætte denne krig. Den såkaldte koalition af villige er blevet dannet mellem Storbritannien, Frankrig, Tyskland, de baltiske lande og de skandinaviske lande. De er fast besluttet på at fortsætte med at levere våben til Ukraine og holde krigen i gang. Jeg synes, det er meget sigende, at Ambrose Evans-Pritchard, en meget kendt og tvetydig journalist, hvis man kan kalde ham det – han er måske

en efterretningsagent – sagde, at han var fuld af ros for aftalen, råvareaftalen mellem USA og Ukraine. Han sagde, at det var fantastisk. Hvis krigen i Ukraine fortsætter i endnu et år, vil den russiske økonomi helt sikkert kollapse. Så man kan se, hvad det er, de mennesker i denne koalition af villige har i sinde. De ønsker ikke fred, de ønsker at fortsætte krigen. De har ikke opgivet deres mål om at ødelægge Rusland og muligvis endda splitte det i mange stykker, hvilket ville bringe os til den absolutte røde linje for atomkrig.

Vi har den igangværende toldkrig, hvor Trump går frem og tilbage, den ene dag i den ene retning, den næste dag i en anden. Men dette har på kort sigt potentiale til at udløse en fuldstændig sammenbrud af det finansielle system. Det er klart, at Trump ønsker at reindustrialisere USA; han ønsker at gøre op med de sidste årtier af den neolibérale model. Men når han siger, at told vil beskytte den amerikanske økonomi, var det tilfældet i Alexander Hamiltons tid, da han beskyttede den unge økonomi i USA med told. Men det gælder tydeligvis ikke for en meget sammenkoblet verdensøkonomi, hvor mange produkter produceres i flere lande. Reservedele produceres i Canada, Mexico og Afrika, alle mulige steder. Det kan derfor ikke kun føre til en stigning i forbrugerpriserne i USA, men også til, at nye markeder og gældstyngede amerikanske virksomheder går konkurs, hvilket kan udløse et sammenbrud i det finansielle system. Jeg tror ikke, at Trump har tænkt den del igennem.

Der er et andet element, som det amerikanske militærmagasin *Defense One* rapporterer om. De siger, at i betragtning af, at de fleste sjældne jordarters metaller findes i Kina, men endnu vigtigere, at noget af det industrielle udstyr til raffinering af disse råmaterialer findes i Kina, kan de ikke erstattes på kort sigt af nogen anden. Og se, over 78 % af alle amerikanske våben har brug for disse sjældne jordarters metaller fra Kina. Så måske har USA skudt sin forsvarsindustri i foden ved at indføre disse toldafgifter.

Den anden helt forfærdelige situation er naturligvis det

igangværende folkemord i Gaza. Siden 2. marts har den israelske regering og IDF indført en fuldstændig blokade af Gaza. Ingen mad, ingen lægehjælp, igangværende kampe, hvor folk skubbes frem og tilbage. I alle konventioner står der, at det at bruge sult som et krigsvåben er i det mindste en krigsforbrydelse og muligvis en del af et generelt folkemord.

Hvis man ser på disse tre krisesteder – og jeg kunne tilføje Congo, Sudan og Haiti – er der mange områder i verden, der skriger på oprejsning og hjælp. Dynamikken går i retning af forværring, ikke forbedring. Derfor har vi besluttet at opfordre til en international mobilisering. Vi må få et gennembrud! Vi kan ikke bare være passive tilskuere til denne forfærdelige fare, der potentielt kan føre til 3. verdenskrig, og bare sidde og se til. Derfor har vi fremmet Oase-planen, især siden angrebet den 7. oktober 2023, og mange kræfter har tilsluttet sig den og sagt, at økonomisk udvikling er det nye navn for fred. I betragtning af at der i begyndelsen af juni er en stor FN-konference i New York, der er helliget tostatsløsningen i Mellemøsten. I mellemtiden har den egyptiske regering fremsat en genopbygningsplan for Gaza, som er blevet støttet af Den Arabiske Liga og andre arabiske lande. Vi vil opfordre Den Internationale Fredskoalition til at gå ind i en fem ugers accelereret mobilisering for at sætte Oase-planen på dagsordenen sammen med tostatsløsningen, når denne FN-konference finder sted i juni. At tilføje en økonomisk udviklingsplan for hele regionen er efter vores opfattelse en absolut nødvendig ingrediens, ikke kun for at løse situationen i Gaza, men også for at skabe betingelser for fred. På en måde er vi blevet bekræftet i denne indsats af pave Frans' sidste »Urbi et Orbi«-budskab, som han fremsatte dagen før sin død. Han mindede om alle de lidelser, der findes i verden, og alle de mennesker, der er ofre for krig i Palæstina, Israel, Libanon, Den Demokratiske Republik Congo, Sudan og mange andre steder. Han sagde til alle disse mennesker, at han beder for dem. Men så advarede han om faren ved et atomvåbenkapløb og opfordrede folk til at afvise

frygtens og krigens logik. Han sagde, at folk i stedet skal fremme udvikling, som han kaldte fredens våben. Jeg tror ikke, vi er langt fra at tage det som en tilslutning til Oase-planen, for det er et fredens våben, som vi absolut må bringe til fuldførelse i denne femugersperiode.

Når det er sagt, gentager vi stadig, at selv om en regional løsning som Oase-planen for Mellemøsten er vigtig, mener jeg, at vi kun kan nå frem til en løsning, hvis vi overvinder geopolitikken, hvis vi overvinder tanken om, at man altid har brug for en fjende, at man altid skal have et nulsumsspil, hvor den ene vinder og den anden taber, eller for den sags skyld, at det er et lands eller en gruppe af landes ret at holde et andet land i skak. Realistisk set tror jeg, at tanken om at holde Kinas fremgang i skak er fuldstændig umulig. Kina er i øjeblikket langt foran Vesten. Det australske strategiske politikinstitut har netop i sin kritiske teknologiske check oplyst, at Kina er førende inden for 57 af 64 avancerede teknologier, og at Kina er førende inden for 9 af 10 områder inden for avanceret teknologi. Hvis man nogensinde tager til Kina – hvilket man bør gøre – vil man se, at de er så langt foran på så mange områder, at det er absurd. De har 1,4 milliarder indbyggere, USA har lidt over 300 millioner, EU har 500 millioner. Så det er umuligt at afhjælpe på den måde, som folk tror.

Jeg tror, det er derfor, vi er nødt til at finde frem til et nyt paradigme, hvor alle sætter menneskeheden først. Det er i orden at være patriot, men det er ikke i orden at være patriot mod andre dele af verden. Man skal være en patriot, der kæmper for sin nation i overensstemmelse med menneskehedens velfærd, som altid skal komme i første række. Derfor opfordrer vi til en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der skal tage hensyn til alle landes interesser i tråd med Westfalske Fred, som er præcedens for en sådan tilgang. Det var det, jeg ville sige indledningsvis.

Bemærkninger til Ofer Bronchtein, tidligere rådgiver for den

israelske premierminister Yitzhak Rabin:

ZEPP-LAROUICHE: Hr. Bronchtein, jeg er meget glad for, at De er her. I begyndelsen af denne session opfordrede jeg alle deltagere i IPC til at deltage i en fem ugers mobilisering for at afbryde konferencen i juni om tostatsløsningen. Jeg ved, at De havde en meget god diskussion med vores Schiller Instituts repræsentant i Frankrig, hr. Karel Vereycken. Så jeg ved, at De er orienteret om Oase-planen. Jeg tror virkelig, at Oase-planen sammen med tostatsløsningen og den egyptiske plan for genopbygningen af Gaza vil udgøre en pakke, der ikke kun vil give Gaza et perspektiv, men også vil gå ud over status quo og i retning af en reel fredsplan for Mellemøsten. Jeg er meget glad for, at De er i kontakt og mægler med præsident Macron og Saudi-Arabien, for vi har haft mange konferencer, herunder med palæstinensiske ambassadører og andre embedsmænd, som alle sagde, at vi har brug for regeringer. Vi kan mobilisere meget, men vi har i sidste ende brug for, at regeringerne handler og gennemfører det. Det vil jeg bare gerne sige til Dem, så hvis De har yderligere kontakt, kan vi diskutere det nærmere.

Jeg ville bare sige, at vi i de næste fem uger vil gøre alt, hvad der står i vores magt for at støtte denne proces.

OFER BRONCHTEIN: En ting om vand: Da premierminister Rabin i 1993 underskrev det, vi kalder Oslo-aftalen med Yasser Arafat, sagde han i sin tale, at hvis vi ikke kan nå til enighed om vandspørgsmålet, vil der ikke være fred. Vand er afgørende i regionen; det er afgørende i verden. Der er helt sikkert mange andre planer på bordet, og jeg tror, at Oase-planen er en af dem. Jeg tror, at vi på et tidspunkt bliver nødt til at samle dem alle for at fremme noget vigtigt for vandet. Det er afgørende for freden. Uden en vandaftale bliver der ikke fred. Så mange tak.

ZEPP-LAROUICHE: Jeg tror, at en vision om, hvordan Mellemøsten kan forvandles, og ørkenen kan gøres grøn, er noget, der vil give håb, især til de unge. Aførkendelse er noget, der er

fuldt ud muligt med moderne teknologi. Så i stedet for at se på ørkenen, lad os se på en fremtid, hvor alle har mulighed for at leve et meningsfuldt liv. Tak igen for at være med os.

Bemærkninger under diskussionen:

Spørgsmål: Jeg er Dr. Yasir Masood, senior international opinionsredaktør fra China Global Television Network (CGTN). Mit spørgsmål er rettet til Helga Zepp LaRouche om spændingerne mellem Indien og Pakistan, hvilket, som hun nævnte i sin oplysende tale, kan udvikle sig til en atomkrig. I en så dramatisk situation, hvorfor forsøger det internationale samfund, især USA, ikke virkelig at afbøde spændingerne?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, det har at gøre med en generel selvtilfredshed over for mange problemer, som i virkeligheden er skabt af det Britiske Imperium. Hvis man ser på konflikten mellem Indien og Pakistan, må man gå tilbage til delingen, som åbenbart lagde grunden, ligesom Sykes-Picot-traktaten gjorde for Mellemøsten. Der er visse territorier mellem Pakistan og Indien og også mellem Indien og Kina, som er blevet opdelt og er omstridte med henblik på fremtidig kontrol i henhold til imperiets princip om del og hersk. Jeg håber virkelig, at der meget hurtigt kommer en uafhængig undersøgelse af, hvordan denne terrorhandling fandt sted. Jeg har allerede nævnt den pakistanske forsvarsministers udtalelse om, at Pakistan eller tidligere pakistanske regeringer af den ene eller anden grund var tvunget til at gå med på nogle af de fælder, som angloamerikanerne havde lagt med hensyn til støtte til ekstremistiske elementer i regionen. Jeg har ingen konkrete beviser, men vi har også undersøgt dette tidligere. Vi har set på mordet på Indira Gandhi og Rajiv Gandhi, hvor man altid har haft en officiel forklaring, men hvor situationen i virkeligheden var meget mere kompleks. Med alle disse spørgsmål er det klogt at spørge, hvem der har *cui bono*. Cui bono er helt sikkert ikke mellem Pakistan og Indien, fordi de begge er medlemmer af BRIKS. BRIKS forsøger i øjeblikket at

etablere et nyt økonomisk system, der muliggør økonomisk udvikling i landene i det Globale Syd. Vi ser, at mange af de lande, der er en del af BRIKS, er blevet udsat for angreb. Nogle så meget, at de ikke engang er blevet medlem, som f.eks. Argentina. Andre som Brasilien og Egypten og nu Etiopien og Nigeria, Sydafrika; alle disse lande er blevet udsat for den ene eller anden form for økonomisk finansiel krigsførelse eller anden form for destabilisering.

Så jeg vil altid råde til at se på disse regionale situationer ud fra den større strategiske sammenhæng. Så finder man måske et svar. Men jeg håber, at en sådan international uafhængig undersøgelse kan kaste lys over denne konflikt.

Spørgsmål: Hej, det er Ying fra China Media Group. Jeg har et hurtigt spørgsmål til fru LaRouche og de ærede gæster. Der findes forskellige former for usynlighed, f.eks. handelskrig. Denne enorme usikkerhed for verdensøkonomien er en stor risiko. Hvordan kan man mindske denne risiko? Og hvad er Deres kommentar til handelskrigen og verdensfreden?

ZEPP-LAROUCHE: Præsident Trump vakler tydeligvis og reagerer på pres. Det faktum, at Kina indtog en meget hård holdning, havde helt sikkert en indvirkning. Jeg er sikker på, at nogle af hans forretningskolleger også fortæller ham, at tolden har et utroligt potentiale for at slå tilbage mod amerikanske interesser.

Jeg hader at gentage mig selv, men jeg tror, vi er nødt til at gøre det igen og igen: Hvis man tager alle disse spørgsmål op et for et, vil man måske ikke lykkes, simpelthen fordi det hele er en del af et gigantisk geopolitisk spil. Jeg har virkelig troet det længe før disse krige begyndte, fordi jeg er elev af Nicolaus af Kues, som var en filosof fra det 15. århundrede, der var meget indflydelsesrig i den europæiske videnskab efterfølgende. Han påpegede, at hvis man har et systemisk problem, kan man ikke løse det ved at løse sekundære problemer.

Så jeg mener seriøst, at hvis man ser på alle de forskellige aspekter af den strategiske situation, er kompleksiteten så stor, at hvis man prøver at løse dem en efter en, en efter en, er det, hvad man i matematikken kalder en dårlig uendelighed. Man skal tackle det på en helt anden måde, hvilket også er en idé fra Nicolaus af Kues, der kaldes *modsatningernes sammenfald*. Det er en idé, der i høj grad giver genklang i den konfucianske idé om en harmonisk udvikling, og at man kun kan løse problemer ved en harmonisk udvikling af alle dele. Idéen om *modsatningernes sammenfald*, som Cusa, som han kaldes på latin, også kalder det, betyder også, at det menneskelige kreative sind altid har evnen til at formulere en opfattelse på et højere niveau, et højere niveau end det, hvor alle problemerne opstod. Det var en tanke, der blev taget op af Albert Einstein, der sagde, at man aldrig skal forsøge at løse et problem på det samme niveau, hvor det opstod, men altid forsøge at finde den højere idé. Det er i en vis forstand denne nye sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som igen er meget i tråd med det, Xi Jinping har sagt om menneskehedens fælles fremtid eller de tre initiativer – det globale sikkerhedsinitiativ, det globale udviklingsinitiativ og det globale civilisationsinitiativ. Det er den samme idé, men formuleret som min globale sikkerheds- og udviklingsarkitektur. For man skal indføre princippet om enhed – først og fremmest den ene menneskeheds interesse. Hvis man tager det som et ordnende princip, kan man løse alle problemerne på de lavere niveauer.

Uanset hvad vi gør for at komme ud af denne handelskrig, tror jeg, at svaret er meget enkelt. Den kinesiske økonomiske model har vist vejen. Ved at basere den økonomiske idé fuldstændig på innovation, ved hele tiden at indføre videnskabelige og teknologiske principper, ved at lægge vægt på uddannelse af høj kvalitet og ved at uddanne mange videnskabsfolk og ingeniører. Nogen kom for nylig med en lille vittighed: Han sagde: »Hvis man i dag forsøger at samle et rum fuldt af designingeniører i Europa eller USA, vil man have svært ved at

fylde rummet. Hvis du prøver at gøre det samme i Kina, kan du nemt fylde flere fodboldstadioner, fordi der hvert år uddannes så mange millioner af sådanne studerende.« Jeg tror, det er den rigtige tilgang. Gør kagen større; kæmp ikke om de forskellige stykker af kagen, som handelskrigsprincippet på en måde gør. Bare slå kræfterne sammen og bag en større kage, så alle har nok at spise, alle har nok energi, og alle har nok af de ting, der er nødvendige for at leve.

Jeg vil gerne spørge, hvorfor China Media Group ikke kan organisere en international konference om denne idé om at lægge Xi Jinpings tre initiativer på bordet og reagere på mit forslag om en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der skal tage hensyn til alle landes interesser på kloden, for at den kan fungere? Jeg tror, at vi lige nu er nødt til at ændre hele debatten. Hvis man f.eks. ser på de offentlige debatter, i det mindste hvad angår vestlige politikere i Europa, mangler de enhver idé. Jeg tror, at de er blevet så intellektuelt forældede, at man ikke kan forvente, at de løser problemerne. Så andre kredse som oplyste medier, universiteter eller tænketanke må tage den fakkel op. [hzl/amb] [ssu]